

MoSt

Modlitebné
spoločenstvo
ECAV
na Slovensku

1/2024

S ODVAHOU LÁSKY

*Po Tvojich stopách
chcem kráčať, môj Pane.
Za Tebou – i po cestách
plných blata a kaluží.*

*Po Tvojich stopách
chcem kráčať, môj Pane.
Za tým, čo večné je.
Za tým, na čom záleží...*

*Po Tvojich stopách
chcem kráčať, môj Pane.
I po cestách stratených
pod hlbokým snehom.
Do mrazu a chladu
vykročiť s Tebou,
vykročiť s láskou,
vykročiť s nehou...*

*Milovať, Pane.
Milovať srdcom.
I skrze podané dlane...*

Miriám Kubíčková

PRE SOBOTNÉ VEČERY

6.1.

Vytrvalosť rastie v skúškach do skutkov

Jakub 1,2-4

Mám taký dojem, že sa s dnešnými Jakubovými slovami nachádzame v častiach Božieho slova, ktoré veľmi nemáme radi, odmietame ich a snažíme sa životom ukázať, že Písmo sa mylí. Myslím tu slová a „rozličných pokúšaniach“, či „rozličných skúškach“. Vedome aj podvedome sa vyhýbame utrpeniu a bolesti, veď nám život tohto ťažkého údely aj tak prináša viac než dosť. Preto sa snažíme ignorovať dosť jasné a zrozumiteľné slová Pána Ježiša, ktoré povedal učeníkom a aj každému jednému z nás: „*Ak vás svet nenávidí, vedzte, že Mňa skôr nenávidel ako vás. Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho; ale že nie ste zo sveta, lež Ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí. Rozpomeňte sa na slovo, ktoré som vám hovoril: Nie je sluha väčší ako jeho pán. Keď prenasledovali Mňa, budú prenasledovať aj vás; keď striehli na Moje slovo, striehnúť budú aj na vaše*“ (J 15,18-20).

Apoštol Pavol píše na povzbudenie cirkvi do Filipis podobné slová, potvrdené jeho životom: „*Protivníkom sa ničím nedajte zastrážiť; to bude znamením, a to od Boha, im, že zahynú, vám, že budete spasení. Lebo vám sa dostalo milosti pre Krista, aby ste nelen verili v Neho, ale aj trpeli pre Neho*“

(Fil 1,28-29). Chce to skalopevnú vieru a skúsenosť každodenného života v Božej prítomnosti, v plnosti Ducha Svätého, napísať, že je to vlastne „*milosť*“ nelen veriť, ale aj trpieť. Svoje skúsenosti kresťanského života a svedectva opisuje takto: „*Preto sa budem radšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila. Preto mám záľubu v slabostiach, v hanobení, v núdzi, v súženiach, v prenasledovaniach a v úzkostiach pre Krista. Lebo keď som slabý, vtedy som silný*“ (2Kor 12,9-10).

Jakub začína svoj list presne v tomto duchu: „*Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania.*“ Vôbec teda nejde o to, či prenasledovanie pre vieru v Pána Ježiša príde. Ak budeme verní slovu, plní Ducha Svätého, ak budeme nenávidieť hriech a žiť posvätený a od zla sveta oddelený život – prenasledovanie príde. Diabol urobí všetko preto, aby nás zastavil, odradil, obžaloval, zdiskreditoval, ak by mohol, tak aj zabil. Kľúčové je, aby sme v čase skúšok (nech už sú akékoľvek), ostali verní, zakorenení v Slove, v modlitbe a mali vernú oporu v cirkvi – v spoločenstve.

Práve takýto život je jedným z najlepších svedectiev tomuto stratenému svetu. Každý jeden človek má svoje zápasy, súženia a trápenia, prehry a temné údolia. Pán dovoľuje, aby Jeho cirkev prechádzala tým istým, ale s iným duchom, iným postojom, inou nádejou a vierou: v pokoji, ktorý prevyšuje každý rozum;

v radosti, že Pán sa aj v tomto oslávi; v istote viery, že živému Bohu sa nikdy nič nemôže vymknúť z rúk. A tak „**skúšky našej viery spôsobia vytrvalosť**“. Tá, ako som písal vyššie, „**musí byť dokonaná v skutku**“. Slová sú len slová a ak za nimi nenasledujú skutky života, ostanú len prázdny výrokmi. Jakubove slová dopĺňa Petrova skúsenosť: „**Ale čože je to za sláva, keď vás bijú preto, že hrešíte? Keď však dobre robíte, a predsa vytrváte v utrpení, to je milé Bohu**“ (1Pt 2,20) – „**dobre robíte.**“

Premýšľaj, drahý veriaci, a pozri sa na svoj život za posledné obdobie, keď si prechádzal niečím veľmi ťažkým. Aké boli tvoje reakcie voči Bohu? Ako si sa správal voči ľuďom? Koho si vinil? Dokázal si aj ďakovať a mať v srdci chvály, alebo len sťažnosť, reptanie a hnev? Nachádzal si utíšenie a potvrdenie v Božom slove, alebo vo veciach tohto sveta? Mal si oporu v cirkvi, v blízkych veriacich? Možno je potrebné z niektorých postojov činiť pokánie a prosiť o silu a moc Ducha Svätého, lebo prenasledovania a skúšky prídu. Aby sme so ctou a vytrvalosťou obstáli, na Božiu slávu: „**Aby ste boli dokonalí a celí bez úhony, aby ste v ničom nemali nedostatok.**“

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, aj za skúšky, ktoré zažívame na ceste životom, hoci nás boľia. Odpušť, že sa im vyhýbam. Posilni ma Tvojím Duchom, nech v nich obstojím a radujem sa z duchovného pokroku, ktorý prinášajú. Amen.*

Svedectvo: Ako ma utrpenie priblížilo Bohu.

Rozhovor: Čo je na utrpeniach a pokúšaniach také dobré, že sa v nich máme radovať?

Podporme sa: Vo vytrvalosti. Povzbudzujme sa pri prekonávaní ťažkostí, nech utichne reptanie a sťažnosti.

Modlime sa za: Nemocnice a slúžiacich, či pacientov v nich.

13.1.

Wytrvalosť zachráni život

Lukáš 21,16-22

Na počiatku bolo Slovo, tak poďme a prečítajme si, čo nám dnes Boh cez Lukáša povie...

Wau!!! Ide na nás zostra! Teda naozaj to Slovo je ako meč, ktorý rozráža... Keď sa pozriem do vlastného života, myslela som si, že chodenie s Pánom Ježišom bude trochu ružovejšie: samé požehnanie, **radosť, pokoj v Duchu Svätom...**

Ale kdeže! Všetko je naopak! Áno, sú krátke chvíle, v ktorých prežívam určitý pokoj a pohodu... a potom prásk! Presne mierené rany od mojich najbližších... od tých, za ktorých sa modlím, aby odozdali svoj život Pánovi Ježišovi. Raz jedna, a raz druhý.

A čo sa ja vôbec čudujem? Veď Božie Slovo ma uistuje o tom, že rodina a priatelia nás budú nielen znevažovať, ale môže to byť až na smrť. Poviem vám, až tak nadšená z tohto Slova nie som. Mám radšej povzbudenie a zaslúbenia typu: *si víťaz, lebo si na strane Víťaza, budeš pozhnaná a budeš pozhnaním*. No a v tom ataku šípov od najmilších občas klesám a neviem žehnať. Možno by mi Pán povedal: „*Akého ducha si?!*“ A potom príde povzbudenie: „**Vytrvalosťou si zachováš svoj život!**“

Vytrvalosť je krásna ľudská vlastnosť, ale ako si ju vypestovať vo svojom živote, keď sa tak ľahko unavíme, znechútíme a vzdávame? Teoreticky to možno naozaj všetci ovládame, vytrvalo sa modlíme, trpezlivo čakáme na Božie odpovede... naozaj?!? Vieme vytrvať v súžení v oslavovaní Boha a požehnávaní nepriateľov?!? Alebo sa tak len pokrytecky tvárimo, a keď sa nás ostatní pýtajú, odpovedáme, že je to pre nás malina?!?

Ak si naozaj takým vytrvalým kresťanom, Pán ti žehnaj! Ja osobne sa ešte musím veľa učiť: aj vytrvalosti, aj trpezlivosti, aj úprimnej radosti z ťažkostí.

Ale verím, že Pán Ježiš to vykoná nielen v mojom živote, ale v živote každého, kto to myslí úprimne. Sme biedni a odkázaní na Jeho pomoc a vedenie. Verím, že nás vytrénuje a posilní aj na ten prichádzajúci čas, keď príde skaza a deň pomsty Božej. Nám sa však podľa Jeho zaslúbenia nestratí ani jeden vlas z hlavy.

„Preto aj my, keďže toľký oblak svedkov máme okolo seba, zložme všetko, čo nám je na ťarchu, i hriech, ktorý nás tak ľahko obkľučuje, a budme vytrvalí v zápase, ktorý máme pred sebou, a hľadme na Ježiša, Pôvodcu a Dokonávateľa viery...“ (Žid 12,1-2).

Modlitba: Ďakujeme Ti, Bože drahý, za toto Slovo – aj keď nás nehladká, ale naopak vyzýva k vytrvalosti v nasledovaní Pána Ježiša. Ďakujeme, že aj keď sme slabí, s Tebou sme silní a veríme, že nás podržíš až do konca. Oslavujeme Ťa a prosíme, aby si nás posilňoval Duchom Svätým k vytrvalosti a trpezlivosti aj v ťažkostiach, ktoré na nás občas padnú ako balvany, vyrazia nám dych a klesáme pod nimi. Daj, aby sme aj v takých chvíľach Teba chválili, oslavovali a hľadeli na

nášho Dokonávateľa viery – Tvojho milovaného Syna. Amen.

Rozprávajme sa o našich ťažkostiach, smelo sa priznávajme aj k našim prehrám a neúspechom, lebo iba tak sa môžeme stať dobrým svedectvom pre druhých.

Prosme za vytrvalosť v modlitbách za našich milovaných, aj keď sa občas javia ako naši nepriatelia, a uvedomme si, že toto nie je boj proti telu a krvi, ale proti duchovným mocnostiam.

Ďakujme za všetky ťažkosti a protiivenstvá v našich životoch, lebo to znamená, že ideme dobrým smerom...

Alica Pipperová

Modlime sa za: Vojakov. Hlavne tých, čo sú v ohrození života, aby sa približovali ku spaseniu.

20.1.

Vytrvalá modlitba je prejavom viery

Lukáš 18,1.8

Pred pár dňami som čítal silné a inšpirujúce svedectvo zo života Georgea Müllera: „Pri mojej prvej návšteve v Düsseldorfu v roku 1876 prišiel jedného dňa ku mne bohabojný misionár, pôsobiaci v tomto meste. Bol veľmi unavený, lebo mal šesť synov a dlhé roky sa modlil za ich obrátenie. Aj napriek tomu sa nestaral o svoje duše. Chcel, aby som mu povedal, čo má robiť. Moja odpoveď znela: Nadalej sa modlite za svojich synov a očakávajte odpoveď na modlitbu; a budete chváliť Boha. Keď som bol po šiestich rokoch znova v tom istom meste, prišiel ku mne tento drahý brat. Povedal, že je prekvapený, že sám nevidel skôr, čo má robiť, a keď

sa rozhodol prijať moju radu, začal sa modliť vážnejšie než kedykoľvek predtým. O dva mesiace po stretnutí so mnou sa v priebehu ôsmich dní obrátili piati z jeho synov. Už šesť rokov kráčajú po Pánových cestách a má nádej, že aj šiesty syn začne brať vážne svoj stav pred Bohom. Nech to povzbudí kresťanského čitateľa, keby jeho modlitby neboli vypočuté okamžite. Namiesto toho, aby sa prestali modliť, o to vážnejšie a vytrvalejšie čakajte na Boha a očakávajte odpovede na vaše modlitby“ (z knihy G. Müller: Vytrvalá modlitba viery).

Boh, ktorému veríme, ktorý sa nám zjavil v Pánovi Ježišovi a skrze Baránka Božieho nás vykúpil, ako vzácny a drahý ľud Svojou krvou, očakáva, že nás nájde pri Svojich nohách vytrvalých a verných. Že sa postavíme na Jeho zaslúbenia a budeme Mu bezvýhradne dôverovať. ON slúbil, že sa o nás postará. Väčšina z nás veľmi dobre pozná slová Pána Ježiša: **„Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť alebo piť, ani o telo, čím sa budete odievať. Či život nie je viac ako pokrm a telo viac než odev?... Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať? Lebo všetko toto pohaniam hľadajú. Veď váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané. Nebuďte teda ustarostení o zajtrajší deň, lebo zajtrajší deň postará sa o seba. Dosť má deň svojho trápenia“** (Mat 6,25-34). Nádherné zaslúbenia! Veríme im? Máme to odskúšané v praxi? Môžeme vydať svedectvo, že BOH sa nadprirodzene stará o naše potreby? Samozrejme, tá skúsenosť je možná len pri splnení požiadavky Pána

Ježiša, aby sme **„hľadali najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť“**. Bez toho to nepôjde. Boh nedovolí, aby sme Ho zneužívali a urobili si z Neho „automat“. Preto aj naše dnešné podobenstvo končí Ježiš vážnymi slovami: **„Ale keď príde Syn človeka, či nájde vieru na zemi?“** Nájde hlbokú dôveru v Božiu milosť, dobrotu a zaopatrenie? Či nájde Svoj ľud verne čakať, klopať, hľadať a volať? Či nájde Svoj ľud byť neodbytným, kým neuvidí, že sa na zemi šíri Božie kráľovstvo a vylieva plnosť Ducha Svätého? Čo nájde?

Pozrime sa na obraz vdovy v dnešnom podobenstve. Je obrazom človeka, ktorý nemá čo stratiť, pretože už stratil všetko. Nemá žiadnu rodinu, nikoho, kto by ju podporil v jej situácii, je bezmocná a zraniteľná. Svoju nádej uprela na „nespravodlivého sudcu“. A vo svojej neodbytnosti bola taká vytrvalá, že tento človek, ktorý sa **„Boha nebál a človeka nehanbil“**, nakoniec kapituloval pod tlakom bezmocnej ženy a zastal sa jej, pomohol jej voči protivníkovi, ktorému čelila.

„A Pán dodal: Počujte, čo vraví nespravodlivý sudca. Či by sa Boh nezastal Svojich vyvolených, ktorí dňom i nocou volajú k Nemu, i keď mešká s ich vyslyšaním?“ Čo myslíme, zastane sa nás? Jednoznačne! Len (ako som písal vyššie) musíme byť nájdení verní, vytrvalí a neodbytní.

Majme vieru a odvahu nášho Boha vyskúšať. Majme tú správnu mieru drzosti a neodbytnosti. Nech je pre nás povzbudením slovo z Malachiáša: **„Prinášajte celé desiatky do pokladnice a v Mojom dome bude požíveň; vyskúšajte Ma týmto – vraví Hospodín mocnosť: Či vám neotvorím okná nebies**

a nevylejem na vás až nadbytok požehnaní!“ (Mal 3,10). Pokyn o desiatkoch možno nemusíme splniť do bodky, ale Pán od nás chce, aby sme Mu prinášali „celé srdce“, svoj život, presne ako Pavol: **„Pre Neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista“** (Fil 3,8).

Ktoré veci v živote sú, za ktoré sa vytrvalo a verne modlíš a máš dojem, že Boh nepočuje, nereaguje, dlhodobo nevidíš ovocie?

Uisti sa, či sa modlíš podľa Božej vôle, či nemáš hriechne, sebecké motívy, alebo iný hriech, ktorý bráni Duchu Svätému, aby konal. Buď verný, jednoducho sa nepuť Božích zaslúbení. Za žiadnu cenu! Buď ako dieťa, ktoré dokáže drankať, prosiť a dobiedzať, až kým nedostane to, čo chce. Keď Pán uvidí tvoje čisté motívy a túžiace srdce, rád Svojim milovaným deťom splní ich prosby. Svojím spôsobom a časom, ale Jemu robí radosť, keď sú Jeho deti šťastné a radostné.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že sa na Teba môžeme spoľahnúť a posilňuješ nás svedectvami iných kresťanov. Odpuť, že na ne zabúdam a prosím, upevňuj ma v Tvojom Duchu, nech kráčam v šlapajach predkov, ktorí Ťa poznali a poslúchali. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh zachránil po vytrvalých modlitbách.

Rozhovor: Ako sa prejavuje viera? Odkiaľ vieme, že je tá pravá? Lebo všetci ľudia veria, ale nie všetci veria správnym spôsobom a správnej osobe, či veci.

Podporme sa: Vytrvalými modlitbami.

Modlime sa za: Modlitebné spoločenstvo a ľudí, čo majú slúžiť modlitbami.

27.1.

Modlime sa vytrvalo za misiu

Efezským 6,18-20

V jednom senioráte som viedol seminár o modlitbe. Spomenul som konfirmačnú príručku, kde je zobrazené telefónne slúchadlo. Na jednom konci hovoríme, na druhom počúvame.

Jeden brat na to odpovedal: *„Modlitbu máme na riešenie ťažkých vecí. Je to ako keď voláme tiesňovú linku – rýchlo vysypeme zo seba, čo sa nám stalo, a zložíme. Žiadne počúvanie.“*

To by však bola chyba. Záchranári na druhej strane chcú, aby sme prijali ich rady a usmernenia, ktoré potrebujeme na prežitie.

Keď rozmýšľame o Pavlovom zvestovaní Evanjelia, začalo v Skutkoch 13, kde sa počas služby Bohu modlili a postili. Pritom počuli Ducha Svätého: **„Oddeľte mi Barnabáša a Saula pre prácu, do ktorej som ich povolal.“** – samozrejme, nešlo o žiadne hlasy v hlave.

Keď Boh hovorí, nepočujeme telesný hlas, ale predsa vieme, že niečo oznamuje. A potom vidíme, že sa stali presne tie veci, o ktorých informoval. Aj z Pavla sa stal úspešný misionár, keď to Boh predtým oznámil.

Raz som chcel ostať v Bystrici, ale zrazu som vedel, že musím do nášho mesta. Ako som prichádzal pred budovu, kde mávame bohoslužby, na zemi ležal človek. Jeden brat v Kristu ho chcel zodvihnúť, ale vedel som, že je sám chorý na srdce, tak som radšej pomohol sám. Viedol som toho človeka a zrazu sa mu podlomili nohy. S vypätím síl som ho udržal: *„Teraz, keby tu bol ten brat s chorým srdcom, ležal by aj on na zemi.“* – pomyslel som si.

Ale Boh mal pre túto situáciu niečo väčšie. Vnímal som, že mám ponúknuť modlitbu. Horko-ťažko som sa k tomu odhodlal, ale keď ten človek súhlasil, vyšli zo mňa slová Evanjelia a na konci modlitby sa rozplakal.

Keby som cestoval o pár minút skôr, ten človek by tam ešte neležal. Keby o minútu neskôr, už by asi ležali niekde za rohom dvaja.

Boh mal úžasné načasovanie.

Ja nie som misionár, ani človek zázrakov. Boh ma skôr obdaroval učiteľskými darmi. Aj preto zažívam takéto veci zriedka. Ale prajem každému, aby ho Boh viedol, lebo je to radosť, sila a pokora zároveň. Modlime sa, aby Boh mnohým takto pomáhal.

(Byť vytrvalými v modlitbe, teda neznamená omieľať prosby ako pohania. Na to Pán Ježiš upozornil (Matúš 6,7). Znamená to skôr mať stále otvorené oči a uši. Oči, aby sme videli potreby blízkých, a duchovné uši, aby nás nebeský Otecko mohol viesť. Často len v malých, každodenných situáciách. Keď sú rozbúrené emócie, dáva chuť odpustiť a upokojiť sa.)

Ale vráťme sa k vytrvalej modlitbe na podporu misie. Vytrvalej. Nestačí sa sústrediť na prvé chvíle spasenia a slobody od hriechu. Je napísané, že keď niekto poznal Božiu moc a potom odpadol, je s ním zle-nedobre. Preto zápasme za každú dušu nielen pri evanjelizácii, ale aj počas ďalšieho života. Bdejme, neochabujme v zápase. Boh to požehná.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že miluješ všetkých ľudí a chceš, aby boli spasení. Odpusť, že tak málo šírim slovo spásy. Daj mi poznať viac a viac Tvoje srdce, nech s radosťou a v Tvojej láske šírim Evanjelium. Amen.*

Svedectvo: Ako pomohli vytrvalé modlitby ku rastu vášho zboru.

Rozhovor: Od čoho závisí úspech misie?

Podporme sa: V motivácii ku šíreniu Evanjelia.

Modlime sa za: Misionárov vo svete, aj na Slovensku.

Peter Dubec

3.2.

Wytrvalosť ako dôkaz povolania

2.Korintským 12,12

Keď si čítame dnešné slová apoštola Pavla v celom kontexte (odporúčam si najprv prečítať celú 12. kapitolu 2. listu do Korintu), tak v nich cítíme spravodlivý hnev a aj určitú trpkosť. Niektorí z cirkevného zboru v Korinte spochybňovali jeho apoštolské povolanie a jeho autoritu. Ukázalo sa, že ani prvotná cirkev nebola uchránená od útokov toho zlého, že sa vždy nájdu „**draví vlci, ktorí nebudú šetriť stádo**“ (Sk 20,29). Boh to ale dopúšťa ako jeden zo spôsobov, aby sa cirkev očisťovala, udržiavala v pokání a svätosti a aby sa ukazovalo, kto sa osvedčí ako verný Boží služobník a kto je len príživník, manipulátor a zvodca.

Pavol v tomto istom liste o pár kapitol skôr píše zoznam svojich zápasov, vecí a skúseností, v ktorých sa môže s čistým svedomím odporučiť ako verný služobník Boží, ako niekto, za kým vidieť zrejme ovocie Ducha Svätého, ktoré môžu potvrdiť mnohí ďalší: „**Nikomú ničím nespôsobujeme pohoršenie, aby táto služba nebola zhanobená, ale vo všetkom sa odporúčame ako Boží služobníci: vo veľkej trpezlivosti, v súženíach,**

*v nedostatkoch, v úzkostiach, v ranách, vo väzeniach, v nepokojoch, v náma-
hách, v bdeniach, v pôstoch, v čistote,
v poznání, v zhovievavosti, v dobro-
te, v Duchu Svätom, v nepokrytekej
láske, v slove pravdy, v Božej moci; so
zbraňami spravodlivosti v pravej i ľavej
ruke, v sláve i potupe, v povesti dobrej
i zlej; akoby zvodcovia, a predsa prav-
diví, ako neznámi, a predsa dobre zná-
mi, ako umierajúci a, hľa, žijeme, ako
trestaní, a predsa nie sme vydaní smrti,
ako neustále zarmucovaní, no predsa
sa radujeme, ako chudobní, a predsa
mnohých obohacujeme, ako tí, čo nič
nemajú, a predsa majú všetko“ (2Kor
6,3-10). Je to úctyhodný zoznam Pavlov-
ho životného štýlu, ktorý je cele a úplne
zameraný na Ježiša Krista, ktorý je v úpl-
nosti podriadený vedeniu Ducha Sväté-
ho. Pochybovačom a tým, ktorí hľadajú
zádrapku a musia stále niečo kritizovať,
by takýto zoznam slúžil ako dôkaz Pav-
lovho chvastúnstva a pýchy. Lenže apoš-
tol si z takýchto ľudí nerobil ťažkú hlavu,
ignoroval ich, alebo prísne karhal, ale
nedovolil, aby ho názor takýchto „diab-
lových služobníkov“ zastavil v behu za
Kristom, v prinášaní ovocia.*

Preto mohol s pokorou napísať: *„Dô-
kazy o tom, že som apoštol, prejavovali
sa medzi vami vytrvalosťou každého
druhu, znameniami, divmi a prejavmi
moci.“* Kto si to chce overiť, nech sa ide
opýtať, vypočuť svedectvá. *„Ale z milosti
Božej som, čo som, a Jeho milosť nebo-
la pri mne daromná. Veď viac som sa
napracoval ako oni všetci, no nie ja, ale
milosť Božia, ktorá je so mnou“* (1Kor
15,10).

Keď sa ale Boh pozrie na naše životy,
naše ovocie, akých nás nájde? Verných,
vytrvalých, odhodlaných, nekompro-

misných??? Alebo rezignovaných, vyho-
rených, sklamaných, zvedených, plných
horkosti a frustrácie??? Opäť nechcem
v žiadnom prípade generalizovať a zo-
všeobecňovať, ale keď sa pozrieme späť
na svoj kresťanský život, stačí za posled-
ný rok, čo vidíme? V čom nás Boh na-
šiel verných a vytrvalých? Čo sa zmenilo
v našom živote, v živote našich blízkych?
V živote tých, za ktorých nám Boh dal
zodpovednosť? Môžeme s Pavlom po-
vedať: *„Ale z milosti Božej som, čo som,
a Jeho milosť nebola pri mne daromná.“*

Možno práve teraz je čas na pokánie
a zmenu myslenia, postojov a celého
života. Možno je čas, aby v nás zomrela
lenivosť, výhovorky a apatia, tieto diab-
love nástroje. Nezakopme hrivny, ktoré
nám každému jednému Boh zveril, aby
sme ich rozmnožili. Raz z toho budeme
vydávať počet – všetci (čítajme si Mat
25,14-30). Potrebujeme byť zúčtovateľní
bratom a sestrám. Je tragické, že sme si
v našich cirkevných zboroch vybudovali
spoločenstvá, kde sme sa mnohí uspo-
kojili s nedeľou a nikomu nedovolíme
vidieť do nášho života, do našich hod-
nôt a postojov. A pritom život cirkvi je
postavený na tom, že sa máme navzájom
milovať, povzbudzovať, ale aj usmerňo-
vať a v láske si hovoriť pravdu a napo-
mínať sa, a tak spolu rásť v svätosti do
podoby Ježiša Krista. Aby sme spolu vy-
trvali v behu za Ježišom a prinášali ovo-
cie na Jeho slávu.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že spolu
so Svojím povoláním dávaš aj vytrvalosť.
Odpusť, že v nej nekráčam vždy a nie vždy
robím, na čo si ma povolal. Veď ma Tvo-
jím Duchom, otváraj môj duchovný zrak,
nech chápem svoje povolanie a žijem ho.
Amen.*

Svedectvo: Ako Boh upevňuje charakter pri službe.

Rozhovor: Ku čomu nás Boh povolal? Ako to zistíme?

Podporme sa: V naplnení povolania. Pomáhajme jeden druhému v tom, čo konáme pre Boha.

Modlime sa za: Služobníkov v cirkvi.

10.2.

Po modlitbe posilňuje Boh k vytrvalosti

Kolosenským 1,9-11

Čo nám napadne, keď sa dozvieme: „*Tamten nie je dost' vytrvalý! Len si to predstavte!*“?

Asi najskôr začneme ohovárať, alebo odsudzovať. Je to však evanjelické? Inými slovami – je to založené na Evanjeliu? Asi nie. Evanjelium nás učí odpúšťať. Evanjelium je o tom, čo pre nás robí Pán. Sme spasení/zachránení z milosti, ako dar.

Aj keď ide o záchranu z nedostatku vytrvalosti. Nestojme ako zákonníci s kameňmi v rukách, ale ako Evanjelici volajme na milujúceho Boha, ktorý nás spasil, aby rovnako zachránil aj toho človeka. Nie je iným hriešnikom, než my. On, ako my, potrebuje podopretie **podla sily Jeho slávy, ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti.**

Ani ja nie som dokonalý. Niekedy strácam vieru, keď na ňu šikovne a zákerne útočia. Vtedy sa utiekam ku Kristovi, ktorý je **Pôvodcom a Dokonávateľom našej viery.** Vytrvalosť vlastne čerpám od Neho. Prečo by som to nedoprial aj iným? Prečo by som na to zabúdal, keď vidím trápenie druhého

ho človeka, ktorý stráca duchovnú trpezlivosť?

Samozrejme, Boh má trpezlivosť aj s nami, keď máme chuť ohovárať a odsudzovať tých, čo klesajú. Ale pritom nás posilňuje na vnútornom človeku, v ktorom prebýva Kristus – živá láska, teda prijatie a odpustenie. Možno nakoniec práve toho klesajúceho človeka pozdvihne a cez neho nás Boh posilní v zápase so zákonníctvom.

Na Jóba útočil diabol. Áno, Boh otvoril dvere, ale bol to Zlostník, čo robil svoju zničujúcu prácu. Pri ňom je dôležitá vytrvalosť. Jób z nej mal veľa. Ale predsa strácal takú dôveru, že Boh mu dal dobrý život. Túžil umrieť, preklínal deň svojho narodenia. Celkom ho chápem, lebo v problémoch často obstojím ešte horšie ako on.

Prišli k nemu priatelia, ktorí hľadali riešenie jeho situácie. Sami ju však nechápali. Nechápali jednu časť Božej povahy. Práve tú, čo nám poslala Pána Ježiša. Nesúdím ich, lebo boli veľmi trpezliví a dlho mlčali, aby sa Jób mohol vyrozprávať a cítil ich prítomnosť. Potom však začali zraňovať a hlásať iného boha. Teda boha, ktorý má inú povahu, hoci ho oslovovali tým istým menom.

Jób musel vytrvať vo všetkých bolestiach. Aj v bolestiach z nesprávnych slov.

Vytrval a Boh sa mu dal lepšie poznať. Vďaka nemu potom lepšie poznali Boha aj priatelia. Jób sa za nich modlil a to prinieslo požehnanie pre všetkých. Aj pre neho, aj pre priateľov. Keby nevytrval v láske k nim a neprosil za nich, Boh by nezmenil ani jeho údel.

Vytrvajme aj my vo vzťahoch, ktoré nechtiac zraňujú. Vytrvajme do konca. Dovtedy, kým nám Boh nedá na srdce,

že je čas na vypočutú modlitbu za nich. Uzdraví to cirkev. Aj tú „našu“. Aj Kristovu, v ktorej je tá „naša“ jedným z údov.

Modlitba: *Ďakujem, Bože, že Ty dávaš všetko, čo potrebujeme k duchovnému životu – aj vytrvalosť. Odpusť, že často neprijímam pomoc od Teba. Obdaruj ma pokorou, nech sa nechám udržiavať Tvojou mocou a láskou. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh posilnil, keď ma už opúšťala nádej.

Rozhovor: Na koho sa spoliehame? Vieme čerpať od Boha silu a pokoj, ktorý ponúka?

Podporme sa: Svedectvami o Božej pomoci.

Modlime sa za: Rodiny, aby vytrvali v láske.

Peter Dubec

17.2.

Buďme Božím ľudom plným viery

...a neprestajne spomíname pred naším Bohom a Otcom dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje v nášho Pána Ježiša Krista (1Tes 1,3).

Viera sa zrodí z nádeje

„Nádej je neuhasiteľný plamienok, ktorý zapálil Boh v našich dušiach, aby sme verili v moc Jeho svetla, hoci by sme boli obklopení čierno-čiernou tmou“ (Lee Strobel).

Dobre si pamätám deň môjho nového – duchovného narodenia. Odrazu sa stretávam s Bohom! Do môjho beznádejného a utrápeného srdca **vstupuje nevídaná láska a nádej** na niečo dobré; postupne spoznávam, že **toto je tá jediná nádej, pre ktorú sa oplatí všetko**

obetovať. Všetko! A v mojom srdci sa narodila viera.

Viera je darom Božím

„Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil“ (Ef 2,8-9).

„Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú“ (Žid 11,6).

Otec vyhadzuje svojho synčeka do vzduchu. Dieťa sa smeje, volá: *ešte, ešte!* Nebojí sa nehody. Ved' je v rukách svojho otca! Vie, že on dáva pozor, je silný a múdry a miluje ho. Preto sa s otcom nebojí, poslúcha jeho príkazy a verí mu bez výhrady. Taká je viera! **Máš takúto vieru? Veríš, že i ty si v mocnom objatí svojho Otca?!**

Viera musí rásť!

„Veď nikto, kto dostáva mlieko, nechápe slovo o spravodlivosti, lebo je ešte nedospelé dieťa. Len dokonalým patrí pokrm, tým, čo návykom sú vycvičení rozoznávať dobré od zlého“ (Žid 5,13-14).

Pamätaj, milovaný: Športovec má úspechy len preto, že venuje športu veľké chcenie, úsilie, čas i peniaze. Moja viera sa nikdy nestane Božím dielom, ostane navždy v plienkach, ak ja sám nevyviním úsilie a chcenie, ak ostanem len pri nedeľnej bohoslužbe. **Ak milujem Pána, ak vieru považujem za najcennejší poklad, rozhodne si ju budem strážiť ako oko v hlave a zveľaďovať. Vynaložím všetko úsilie, dary, talenty, financie na Božie dielo, ba nelutujem čas ani stratu pohodlia... a moja viera bude rásť, kvitnúť, prinášať veľa ovocia na slávu Božiu, zachraňovať ľudí z pazúrov satana!**

- **Moja viera je zachraňujúca** (Ef 2,8-9): verím, že Pán Ježiš mi v pokání odpustil hriechy a stal sa mojím Spasiteľom, som zachránený, som Božie dieťa! Halelujah!
- **Moja viera verí, hoci nevidí** (Žid 11,1): „**Blahoslavení, ktorí nevideli a uverili**“ (Jn 20,29). Veríme srdcom, nie videním. Veríme Božiemu slovu, nie tomu, čo vidíme, počujeme vo svete.
- **Moja viera je odmenená**: krvácajúca žena mala pevnú vieru, že stačí, ak sa dotkne Ježiša a bude uzdravená. A dostalo sa jej odmeny podľa jej viery (Mt 9,22). Celé Písmo hovorí o odmenách verným Bohu.

Vytrvalosť v súženiach posilňuje vieru

- „**Ak sa len v pokojnej krajine cítiš bezpečne, čo si počneš v húšťave Jordánu?**“ (Jer 12,5b).
- „**A kto neberie svoj kríž a nenasleduje Ma, nie je Ma hoden**“ (Mt 10,38). Kríž, to sú súženia, prekážky, ktoré sú údelom všetkých kresťanov na svete.
- Apoštol Pavel nám posielal silný odkaz: „**Lebo vám sa dostalo milosti pre Krista, aby ste nielen verili v Neho, ale i trpeli pre Neho**“ (Fil 1,30).

Pestujeme vieru! V čase súžení bez silnej viery neobstojíme.

„*Neustaň, vydrž, vzdoruj vírom...
Prv než sa mračno spustí níz,
brána sa ticho zovrie šírom,
ty cez ňu domov potrafiš.*“

Michal Slavka

Rozhovor: Páči sa Bohu moja viera? Čo môžem na nej zmeniť, zdokonaľiť?

Svedectvo: Ako som vierou prekonal strach, obavy, pochybnosti...

Podporujeme sa: v prekonávaní ťažkostí, povzbudzujeme sa v úsilí o vieru.

Prosme za: Evanjelickú cirkev, aby rástla vo viere v Duchu a v pravde.

Modlitba: *Otče náš, ďakujeme za dar viery. Naša viera je poklad, ktorý nás vedie do večnosti s Tebou. Prosíme, odpusť nám, že jej venujeme málo úsilia, a potom nás zmáhajú i malé problémy. Ďakujeme, že nám zhovievaš. Sľubujeme, že opustíme pohodlie, lákadlá sveta a vynaložíme všetko úsilie, aby naša viera bola víťaziacca, odvážna, aby sme ňou premáhali svet. Prosíme, buď s nami v tomto rozhodnutí. V mene Ježiš. Amen.*

Danka Zubčáková

24.2.

Vytrvalosť v súženiach posilňuje vieru

„**Bratia moji, pokladajte si za najväčšiu radosť, že prišli na vás rozličné pokúšania vediať, že skúšky vašej viery spôsobia vytrvalosť**“ (Jak 1,2-3).

„**Váš protivník diabol neprestajne obchádza ako revúci lev hladajúc, koho by zožral; vzoprite sa mu vo viere...**“ (1Pt 5,8-9).

Milovaní! Sme Boží? Čakáme prechádzku ružovou záhradou? Tá bude v nebi. Zatiaľ žijeme vo svete, kde vládne satan. On rád nivočí Boží ľud. Ani naše telo nám radosť z Pána nepraje. Bojuje proti duši. Preto bdejme, bojujme **Boží boj viery** vytrvalo a pevne. Tu plač a sebalútosť neobstojí. Počúvaj, Duch Svätý sa ti prihovára: *Dieťa moje, len vierou zvíťazíš! A Duch Svätý nás učí, ako nedávať priestor diablu, ako prekonávať prekážky.*

Izraeliti na ceste do zaslúbenej zeme „Tak bežte, aby ste dosiahli. Preto ja tak bežím, nie ako na neisto; tak zápasím, nie akoby som vzduch rozrážal, ale ukážňujem si telo a služby ho podrobujem...“ (1Kor 9,27).

Cesta Izraelitov z Egypta do zaslúbenej zeme (2M kap. 14-17.32) nás môže mnohému naučiť, lebo aj my sme vytrhnutí z Egypta – zo sveta a putujeme do zaslúbenej zeme. Mnohí na tejto ceste zahynuli od zhubcu! Nerobme tie isté chyby! Prosím, pozorne si prečítajte text 1Kor 10,1-22, „je napísaný nám, ktorých zastihol koniec sveta, na výstrahu.“

- za Izraelitmi je faraón (predstavuje moc satana), pred nimi more (prekážka) a Mojžiš volá v bezmocnosti k Bohu. Boh odpovedá: „Nevolaj ku Mne, zdvihni palicu“ (2M 14,15). A hľa, more sa rozostúpilo! Aj za nami je satan, pred nami prekážky. Neplačme, nebedákajme, **berme palicu – modlitbu viery, to znamená, že pevne veríme, že Pán nám pomôže a nad problémom zvíťazíme. Pamätajte, Bohu musíme veriť! I keď problém neodíde hneď a možno sa budeme modliť vo viere vo víťazstvo aj týždne i viac, neprestaňme Bohu veriť, i keby sa situácia zhoršovala! Budme vytrvalí! Nehľadme na situáciu, ale na moc Pánovu!**

- Izraeliti prišli do Máry, voda, ktorú našli, bola horká; **reptali** na Mojžiša. Už nebola horká len voda, ale **zhorklo ich srdce**. Beda, **zmalomyseľneli!** Milovaní, **pamätajte: Veriaci ľud nerepe (ani na vládu, ale jej žehná!).** Vždy hľadí na Pána, modlí sa, žehná i nepriateľom! Mojžiš hodil do vody drevo – symbol kríža – a vody

osladli. **Dôverujme Bohu! On vždy pomôže!** (2M 15,22-25).

- Izraeliti si urobili zlaté teľa a správali sa k nemu ako k bohu! (2M 32, 1-6). Je desivé, ako málo nám treba, aby sme poblúdili a od Božej pravdy sa dostali k modlám. Čo je modla? **Všetko, čomu venujeme viac pozornosti ako Bohu** (televízia, šport, kariéra, jedlo, alkohol, práca, móda, úspech, zberateľstvo, folklór...). **Písmo nás vážne vystríha pred modlami: „Deti, chráňte sa modiel!“** (1J 5,20). Do cieľa ich prišlo málinko, len tí, čo vytrvali. A čo my? Hľa, pred nami cieľ prekrásny, vytrvajte v zápase o večnosť s našim Milovaným!

„Čas, to je vzácny Boží dar,
ak nemá ti vyjsť v nivoč, zmar,
polož ho v ruky Božie.“

M. Slavka

Rozhovor: Cítíme sa vytrvalí? Čo potrebujeme k upevneniu našej viery?

Svedectvo: Ako ma Boh posilnil pri prekonávaní problému.

Podporujme sa: Vzájomne sa povzbudzujeme k prekonaniu obáv na ceste viery.

Prosme: aby sme boli plní Ducha Svätého, odvážni a znali pravdy Písma.

Modlitba: *Drahý Otec, Ty si silou našich životov, v Tebe sme našli radosť, naplnenie. Skúšky, zápasy, nepriaznivé okolnosti nás učia odvahe, vytrvalosti a my ich prijímame. Ďakujeme Ti, že Ty si Boh, ktorý nás miluje, pozná a pomáha nám na ceste viery s každou prekážkou, zoceluje nás, aby sme boli vytrvalí i v súžení, hodní Tvojej lásky, aby sme víťazili vierou, ktorá premáha svet. V mene Ježiš. Amen.*

Danka Zubčáková

2.3.

Prijat' určenie aj v prenasledovaní

Zjavenie 13,10

Apoštol píše krásny list svojim milovaným bratom a priateľom do Tesaloník. Veriaci to vtedy na tom mieste nemali vôbec ľahké, lebo pohanské zvyky a modloslužba stáli v opozícii voči živému Kristovi a Jeho nasledovníkom. Svätí zažívali veľké ťažkosti, pretože svetlo prerážalo tmu a to prinášalo veľa protivenstiev. Pavel ich povzbudzuje k vytrvalému duchovnému boju a chváli ich, že ich viera a vzájomná láska, ktorá je pre nich najdôležitejšia, sa rozrastá medzi nimi. A čo je ešte krajšie, chváli sa nimi po ostatných zboroch, aby aj takto povzbudzoval veriacich na správne nastúpenej ceste nasledovania Pána Ježiša. Chváli ich vytrvalosť aj vernosť napriek všetkým prenasledovaniam a súženiam, ktoré trpezlivo znášajú. Je to veľmi krásne svedectvo o zbore, o veriacich a o ich živote.

Dnes majú naše zbory možno iné trápenia, ktoré ich vyčerpávajú a znechucujú... a možno aj odvracajú od pravej viery a lásky. Hŕstka oddaných ťahá voz, ostatní si možno len tak sedia a naplňajú štatistiky...

Ako je to s nami? Poddávame sa ťažkostiam? Strácame vieru? Alebo sme ochotní obetovať niečo pre Krista? Ak sme v súžení, sťahujeme sa do seba a lížeme si rany, alebo sme ochotní vykročiť do duchovného boja vystrojení mocou zhora? Ty, ktorý čítaš tieto riadky, patríš medzi vytrvalých modlitebníkov. Zvádzaš boje na kolenách. Možno sa ti zdá, že máš úspech, a niekedy si už zmorený čakaním na odpoveď. Nezúfaj, si len človekom. Každý máme právo aj na omyl, aj na pád, ale našou istotou je, že vždy povstaneme, lebo je s nami náš Kráľ a Pán! On nás ni-

kdy nezanechá a neopustí! Aj keď sa nám to možno niekedy zdá, ale my vieme, že zdanie klame! Pravdu hovorí iba Boh a Jeho Slovo. On sám je Pravda! Držme sa tejto Pravdy a vytrvajme aj v prenasledovaniach, ťažkostiach i súženiach, aby aj o nás Pán mohol vydať svedectvo, že Mu prinášame radosť a uspokojenie. Božie Slovo nás aj povzbudzuje na to: „...**aby ste boli uznaní za hodných kráľovstva Božieho, za ktoré aj trpíte**“ (2Tes 1,5).

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Otče nebeský, že nás povzbudzuješ aj dnes týmito veršíkmi. Vidiš našu biedu, vidiš, z čoho máme radosť a pre čo plačeme. Sme na bojisku, ale nie sme sami. Sme utláčaní, ale nie porazení. Sme slabí, ale v Tebe sme silní. Ďakujeme, že Ty bojuješ za nás a pomáhaš nám v našich ťažkostiach a skúškach. Daj, aby sa z nás stali takí veriaci, s ktorými sa môže niekto chváliť v inom zbore, aby sme sa stali povzbudením pre ostatných, že i napriek protivenstvám zostávame verní Tebe, drahý Pane Ježišu. Amen.*

Hovorme smelo o našich ťažkostiach, ale aj víťazstvách, aj keď sa nám zdajú nepatrné, ale pre niekoho to môže byť veľkým povzbudením.

Prosme za to, aby bola v nás vzájomná láska a živá viera, aby sme vytrvali v každej ťažkosti a vždy hľadali Božiu tvár, vedenie i vôľu.

Alica Pipperová

9.3.

Vytrvalo prinášať ovocie

Lukáš 8,15

Prví kresťania to nemali vôbec ľahké. Ako horeli láskou pre Krista, ich každodenný život sa stal utrpením. Mnohí

z nich sa stali divadlom pre svet, umierali martýrskou smrťou v arénach, v ohni, vo vriacej vode... O tomto môžeme čítať v mnohých letopisoch, ktoré sa zachovali. Umierali v krutých podmienkach, ale aj tak sa nikdy nevzdali Pána Ježiša a Ten ich určite nezanechal v poslednej chvíli bez pomoci, lebo zostali o nich mnohé svedectvá, že umierali s piesňou, modlitbou a pokojom na tvári.

Žiaľ, sú aj dnes krajiny, kde je to pre pravých nasledovníkov Krista veľmi ťažké, lebo ich prenasledujú, trýznia aj zabíjajú pre ich vieru. Je to možno pre nás nepredstaviteľné, že by sme aj my tak dopadli. Nepáči sa nám ani len to, ak niekto nesúhlasí s nami, alebo nie je ochotný nás vypočuť. A vôbec, je to s nami v poriadku? Sme aj my takí, zapálení, horliví „kristovci“, alebo nám stačí náboženská pečiatka?!? *Som predsa evanjelik, katolík, baptista, reformovaný* atď., postačuje to k tomu, aby sme vzrušili duchovné mocnosti? Stačí nám nedeľa v kostole, nacvičená modlitba a „svätý“ pokoj? Alebo túžime byť takými kresťanmi, ktorí svojimi modlitbami otočia svet naruby? Prijme-me, ak nás budú prenasledovať a nenávidieť? Pán Ježiš nám to predsa zaslúbil: **„Ako mňa nenávideli, aj vás budú...“** (Ján 15,18).

Prvých kresťanov mohli väzniť, mohli zabíjať, a evanjelium sa šírilo ďalej. Satan pohol všetkými mocnosťami, aby zmaril Božie cesty, ale nikdy sa mu to nepodarilo, lebo Pán Ježiš na Golgote ho raz a navždy porazil. Môže zúriť, môže robiť prieky, môže roznečovať hádky a nešťáry, ale je iba na nás, či mu uveríme a podľahneme, alebo smelo vykročíme s naším Spasiteľom a Záchrancom do duchovného boja za našich milovaných i nemilovaných. Túžme aj v prenasledo-

vaní a ťažkostiach vytrvať, aby sme mohli priniesť ovocie vytrvalosti, aby sa v našom okolí šírila dobrá zvesť na záchranu ľudí. Na záchranu tých, ktorí sú uväznení v žalároch hriechu, okovách nečistoty a zlých žiadostí, ale ich duša túži po slobode, po znovuzrození, po návrate k Bohu Otcovi. Vytrvajme, drahí bratia a sestry, v našich modlitbách, duchovnom boji a smelo hlásajme Božiu lásku a milosť! Je to v našich rukách – modlitbách!

„Ale vy ste vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, vlastným Jemu ľudom, aby ste zvestovali cnostné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do Svojho predivného svetla“ (1Pt 2,9).

Modlitba: *Drahý Pane Ježišu, ďakujeme Ti za Tvoje víťazstvo. Ďakujeme, že Ty si raz a navždy porazil nepriateľa. Ďakujeme, že sme Ťa mohli spoznať, odovzdať Ti svoje srdcia i životy, a stali sme sa skrze Tvoju obeť a krv svätým národom a kráľovským kňazstvom. Ved' nás, aby sme aj tak žili a zostali verní v modlitbách a vedel si nás použiť v duchovnom boji. Daj nám dostatok síl, múdrosti i vedenia Duchom Svätým, aby sme hlásali Tvoje skutky a prinášali evanjelium spásy strateným dušiam. Ďakujeme, že Ty nás nikdy neopustíš! Amen.*

Hovorme o našich zápasoch, o tom, v čom sme slabí a v čom silní.

Prosme za to, aby sme aj v ťažkostiach, skúškach a utrpení zostali trpezliví a verní, ako sa patrí na svätých.

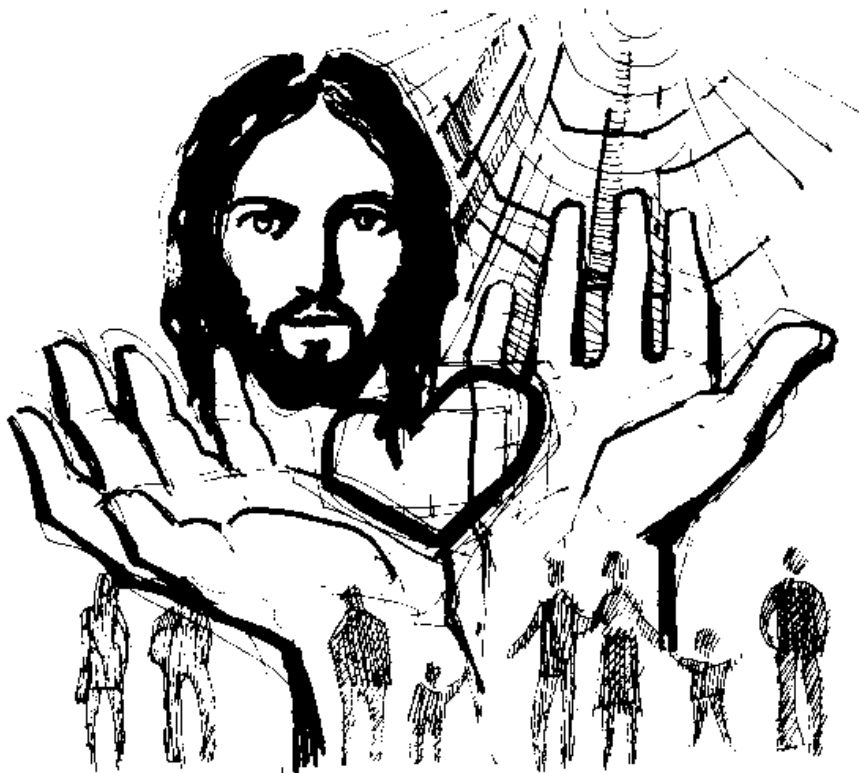
Alica Pipperová

Pokračovanie na strane 19.

**Prihláška na 33. konferenciu MoS ECAV
v dňoch 8. – 10. 3. 2024 na Starej Turej**

CELÝM SRDCOM

*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom,
celou dušou a celou myslou (Matúš 22,37).*

Prihláška na 33. konferenciu MoS ECAV v dňoch 8. – 10. 3. 2024 na Starej Turej

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA (do 23. 2. 2024):

Priezvisko

a Meno:

---

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

---

rok narodenia:

telefón:

---

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

---

podpis:

Objednávka	raňajky 4,00 €	obed 7,00 €	večera 6,00 €	nocľah 12 €
piatok 8. 3.	xxx	xxx	áno - nie	áno - nie
sobota 9. 3.	áno - nie	áno - nie	áno - nie	áno - nie
nedeľa 10. 3.	áno - nie	áno - nie	xxx	xxx

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú? (Pokúsime sa zabezpečiť.) Polovičné porcie nevieme objednať.

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 33. konferenciu MoS ECAV v dňoch 8. – 10. 3. 2024 v Starej Turej

CELÝM SRDCOM

*Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom,
celou dušou a celou myslou
(Matúš 22,37).*

PIATOK – 8. 3. rokovací deň

14.30 – 16.00 príchod, registrovanie
a ubytovanie

16.00 otvorenie a úvodná pobožnosť
Ján Ochodnický, senior Považského
seniorátu, zborový farár CZ Adamovské
Kochanovce

17.00 rokovanie

18.00 večera

19.00 rokovanie, uznesenia

19.45 večerná pobožnosť
– Ľuboš Činčurák, zborový farár CZ
Stará Turá

10.45 prestávka, občerstvenie

11.15 Štyri pôdy srdca – MUDr. Jana
Vatraľová

Spoločný čas modlitieb za MoS a Cirkev

12.30 Obedňajšia prestávka

14.00 modlitebné skupiny

15.30 Seminár

I. Ako uzdraviť ubolenú ľudskú dušu –
MUDr. Jana Vatraľová

17.00 Seminár

II. Ako nepadnúť do depresie a úzkosti
Stanislav Kocka, vedúci MoS

18.00 večera

19.00 večerný program
Ivo Madzin – námestný farár CZ Bánov-
ce nad Bebravou – Horné Ozorovce

SOBOTA – 9. 3. prednáškový deň

7.30 raňajky

8.15 ranná pobožnosť
– Jarmila Petruľová, zborová farárka CZ
Trenčianske Stankovce

9.15 prednáška: **Celým srdcom** – Lubomír
Ďuračka, zborový farár CZ Nové Mesto
nad Váhom

NEDEĽA – 10. 3.

7.30 raňajky

9.00 Služby Božie s Večerou Pánovou –
generálny biskup ECAV Ivan Elko

11.30 obed

Milí bratia a sestry, pozývame Vás na 33. konferenciu MoS ECAV, ktorá sa uskutoční v dňoch 8. – 10. 3. 2024 na Starej Turej

UBYTOVANIE:

Stredná priemyselná škola, Športová 675, Stará Turá

DOPRAVA:

Vlakom, autobusom aj autom: Do Starej Turej

Zo stanice (vlakovej aj autobusovej) možno ísť cca 2km peši. Alebo počkať pri Chirane na autobus smerom na Topoleckú a vystúpiť pri Mestskom úrade. Odtiaľ je to asi 350 m. Budova školy je dobre viditeľná - na bočnej stene má veľký grafít elektrotechniky. Odchody autobusov od Chirany: 7:15, 10:18, 10:20, 12:44, 13:45, 14:40, 14:55, 16:17.

Prihlásiť sa možno prihláškou do 23. 2. 2024 na adresu:

Ľuboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21, najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky: S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 23. 2. 2024** na účet MoS: IBAN SK31 0900 0000 0001 8266 7032. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. **Zálohu zasielajte zásadne iba na účet MoS, nie na adresu do Rankoviec!** Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto nestihne včas, najmenej 4 dni pred konferenciou, nebudeme môcť vrátiť celú sumu. Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

16.3.

Kto vytrvá, bude spasený

Marek 13,13

Vytrvalosť a vernosť je disciplína, ktorá sa dnes nenesie a nepestuje. Vo svete, kde sú heslá: *rýchlejšie, lepšie, pohodlnejšie, bezbolestnejšie, hneď a okamžite...* sa nad myšlienkami vernosti a vytrvalosti ľudia len pohrdavo zasmejú, alebo nervózne odfrknú a odignorujú to. Žiaľ, tento trend sa presunul aj do cirkevných spoločenstiev a do myslí a postojov veriacich ľudí. Možno aj preto, že sa dnes málo káže od oddelení sa od sveta, o svätosti, o nasledovaní Krista a nesení kríža, o tom, ako byť podobný Kristovi a sprotiviť sa hriechu až do krvi.

Život kresťana, ktorý žije podľa Božieho slova, sa jednoducho vyznačuje vytrvalosťou. Kľúčovú úlohu tu zohráva aj cirkev, kde si v tomto zápase, v súzeniach vernosti nasledovania Krista navzájom nesieme bremená, slúžime si, držíme sa, nezištne si pomáhame a žehnáme si.

Verím, že všetci vieme, že skutočná viera musí byť prepaľovaná v ohni skúšok, lebo až tam sa ukazuje, či je pravá, postavená na skale spasenia – Ježišovi Kristovi, alebo je to len niečo zdedené, náboženské, kultúrne. Tieto skúšky oddeľujú skutočných veriacich od „príležitostných“, „matrikových“ náboženských ľudí.

V Liste Židom máme k našej téme vytrvania niekoľko veľmi zaujímavých textov: „**Ale Kristus ako Syn (je) nad Jeho domom, a tým domom sme my, ak pevnú dôveru a chválu nádeje zachováme až do konca**“ (Žid 3,6). Ak by sme

tieto slová otočili, tak nevytrvanie – nezachovanie nádeje do konca znamená, že dotýčaný v skutočnosti nebol Božím dieťaťom. V žiadnom prípade nechcem, aby to vyznelo ako súdenie či odsúdenie alebo paušalizovanie. Práve preto, keď znášame niečo ťažké, a máme dojem, že nás to už láme a nevládžeme ďalej, potrebujeme doslova „pritúliť“ k Bohu, do náručia Pána Ježiša. Nezabúdajme, že „**Skúška, ktorá na vás dolahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopusť, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zničiť**“ (1Kor 10,13). Len opäť majme na pamäti, či sme v tlaku a prenasledovaní a zápasoch pre meno Ježiš Kristus, alebo pre vlastné zlyhania, pády, hriechy či hlúposti. V tom druhom prípade Boh môže od nás odstúpiť. Čítajme pozorne Petrovo upozornenie: „**Milovaní, nedivte sa ohňu (súženiu), ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podieľate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy. Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás. Len nech nikto z vás netrpí ako vrah, zlodej, zločinec alebo všetečník; keď však (trpí) ako kresťan, nech sa nehanbí za to, ale nech oslavuje Boha týmto menom**“ (1Pt 4,12-16).

Nech netrpíme pre vlastnú nerozumnosť a pre hriech, naopak, nech verne a s nadprirodzenou odvahou znášame utrpenie pre meno Ježiš Kristus. On sa v tom všetkom nádherne oslávi, On nám dá silu vydržať až do konca. Sám Spasiteľ nám hovorí: „**Všetci vás budú nenávi-**

dieť pre Moje meno, ale ani vlas sa vám nestratí z hlavy. Vytrvalosťou zachováte si životy“ (L 21,17-19).

„Túžime však, aby každý z vás preukazoval takú istú horlivosť s plnou istotou nádeje až do konca, aby ste nezlenili, ale napodobňovali tých, čo svojou vierou a trpezlivým očakávaním stali sa dedičmi zaslúbení“ (Žid 6,11-12).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za spasenie, ktoré je v cieľi. Odpusť, že mi niekedy dochádza sila, či trpezlivosť. Drž ma v nádeji, v pevnom smere na ceste za Tebou. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh podporil uprostred veľkých tlakov.

Rozhovor: Máme dostatok vytrvalosti?

Podporme sa: Na ceste ku spaseniu. Zaujímajme sa jedni o druhých, či nestrácame silu. Podporujeme sa, aby nikto neklesol, či nepadol.

Modlime sa za: Službu deťom, aby im dala základ do celého života viery.

23.3.

V modlitbe vytrvalí

Rímskym 12,12

O Eliške H. a jej službe vieme z internetu, ja ju osobne nepoznám, nikdy som ju nestretol, ale sa občas ozve cez sociálne siete. Vie, že sa za ňu modlíme už niekoľko mesiacov a nie jeden raz napísala, že to veľmi potrebuje a je tomu nesmierne rada. A vždy napíše, že sa teší, až sa raz stretneme.

Eliška chodí už roky do Ukrajiny (schválne nepíšem: na Ukrajinu, pretože to má v ich kultúre iný kontext). Áno,

bola aj na Majdane v rokoch 2013-14, keď sa tam konali demonštrácie za slobodné rozhodnutie sa občanov pre ďalšie smerovanie krajiny. A chodí tam často aj po februári 2022 – väčšinou úplne sama, v staršej, malej dodávke naplnenej humanitárnou pomocou zozbieranou od ochotných darcov tu, na Slovensku. A potom, keď všetko porozdáva, za vyzbierané finančné prostriedky robí nákupy priamo v miestnych obchodoch a pomoc vozí často na odlahlé miesta, na vidiek, aj tam, kam sa bežné humanitárne organizácie nedostávajú. V tejto chvíli, keď toto píšem (november 2023), sa nachádza pri Charkive, robí nákupy a podporuje miestnych ľudí, ktorí sú odkázaní na pomoc dobrosrdečných ľudí. Predtým bola v Chersone, Záporoží. Veľmi si vážim jej zápal a svedectvá o tom, čo robí.

Pri prečítaní biblického textu z R 12,12 som si spomenul priamo na ňu. Nedávno bol s ňou v rádiu rozhovor a ona tam s nadšením a radosťou v hlase rozprávala o všetkom, o ochotných darcoch, podpore ľudí, čím tam ona žije a najmä ako žijú ľudia v prifrontových oblastiach. Takíto ľudia potrebujú naše modlitby, potrebujú ich aj takí, ktorí idú s dobrým srdcom do náročných oblastí pomáhať, ako je to v ich silách, a aj takí, ktorí sami žijú v súžení, akého je dnes po celom svete skutočne veľmi veľa.

Apoštolova výzva tohto jediného verša z R 12 začína: „**veselte sa v nádeji!**“ Hľadať a nachádzať radosť, či šíriť ju okolo seba, i keď je ťažko, na to treba mať naozaj nádej, ktorú neslobodno strácať. Inak sa zlomíme a situácia nás premôže. Obdivujem ľudí, z ktorých aj v zamračených časoch srší radosť – vedia, čo robia, žijú z nádeje, že to má naozaj dobrý zmy-

sel. Toto je svetlo, ktoré na nás, kresťanoch, vidí svet naokolo.

„V súžení **buďte trpezliví,**“ čo nám iné v takom prípade ostáva, že? Ak prídu ťažké dni, musíme ich prijať a podvoliť sa ... vôbec nie! Aj keď súženie príliš často patrí do nášho života, nie je súčasťou plánov Pána Boha a my ho nesmieme nikdy tak prijať, že sa vzdáme a prijeme všetko, čo s ním prichádza: vzdáme sa novej liečby nemoci, riešenia problémov v zamotaných vzťahoch, odmietania nepravosti tohto sveta. My sme predsa Božie deti a naším cieľom musí byť Boží poriadok! Preto, ak je aj zle, tak sme trpezliví, dávame si pozor, ale nesmieme nechať súženie, problémom a nepravosti dovoliť prerásť nám cez hlavu.

Práve preto hneď za tým nasleduje: „**na modlitbe ustaviční**“. Ak sa za niečo prestaneme modliť, prestane nám na tom záležať – časom z nášho života „vypadávajú“ niektorí ľudia, keď sa za nich prestaneme modliť. Podvoľujeme sa náročným situáciám a prijímame ich za normálne v našom živote, ak za ne nebojujeme najprv pred Pánom Bohom v našich modlitbách. Ustavične, každý deň, celý čas...

Ukrajina veľmi potrebuje svoje Elišky, ľudí, ktorí ukazujú nádej, záujem sveta a podporu. Tento svet potrebuje odhodlaných kresťanov, cez ktorých životy svetlo Kristovho evanjelia presvieti aj tú najtmavšiu tmu diablovho klamstva.

Ľudia v súžení potrebujú vidieť silných vo viere i v nádeji, ktorí s odhodlaním bojujú a nevzdávajú sa, aby sa v súžení nepoddali a ostali pevní vo svojich bojoch, vo svojich starostiach.

Všetci, súžení aj silní, pomocníci v ťažkej situácii i kresťania, ktorí nosia pochodň Kristovho svetla, potrebujú

byť nesení na modlitbách, ustavične, bez prestania, každý deň. Pamätajme na to. A dajme im to vedieť, že sa za nich modlíme. Veľmi ich to posilní.

Luboslav Beňo

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že je najväčšou radosťou mať vzťah s Tebou. Odpusť, že často zanedbávam modlitbu, ktorá je pre tento vzťah dôležitá. Rozlievaj v nás lásku k Tebe. Amen.*

Svedectvo: Ako mi radosť Pánova pomáha obstať.

Rozhovor: Za koho sa prestávame modliť?

Podporme sa: Modlitbami za tých, čo sa vzdialili zo spoločenstva.

Modlime sa za: Ekumenické modlitby.

30.3.

Blahoslavení vytrvalí!

Jakub 5,11

Fascinuje ma, s akou vytrvalosťou sa športovci pripravujú na svoje turnaje. Alebo umelci na svoje vystúpenia. Ako dieťa som navštevovala ZUŠ. V tom čase som bola uchvátená dcérou mojej p. učiteľky, ktorá študovala na VŠMU hru na klavír. Denne cvičila 6-8 hodín, len aby bola čo najlepšie pripravená na svoje vystúpenia. Možno o tom nevedela, ale stala sa pre mňa takým veľkým príkladom a bola som jej vytrvalosťou tak uchvátená, že po ukončení strednej školy som sa prihlásila na VŠMU v Prahe na hru na klavír. A veľmi som sa tešila, keď ma prijali.

Pán Boh mal so mnou ale iné plány. Už o necelé tri mesiace som začala štúdium na EBF UK v Bratislave. Ale to je iný príbeh.

To, čo by som dnes chcela nám všetkým odovzdať, je posolstvo, ktoré pri naša slovo „**vytrvalosť**“. Veľakrát za ním vidíme len samé úspechy a ovácie. V skutočnosti je v tomto slove ukryté oveľa viac. Vytrvalosť v sebe nesie súčet trpezlivosti, odhodlanosti, neúnavnosti, nadšenia, húževnatosti, pokory, sebaovládania, sebadisciplíny a nádeje.

Trpezlivosť nás učí prijímať všetko, čo prichádza do nášho života, bez šomrania a nepokoja. Vo všetkom vidieť a vnímať hodnotu a príležitosť.

Odhodlanosť znamená byť pevne rozhodnutý dosiahnuť to, o čo sa usilujem. Nebáť sa bojovať o veci, ktoré považujem za dôležité.

Neúnavnosť hovorí o tom, že napriek vyčerpaniu a únave sa nevzdávam. Nevzdám sa ani vtedy, keď sa iní už vzdali a možno odhovárajú aj mňa od dosiahnutia môjho cieľa.

Nadšenie je prejavom entuziazmu, pozitívneho myslenia, viery v to, že dosiahnem to, čo som si zaumienila, je to určitá emocionálna zameranosť na objekt mojej túžby.

Húževnatosť je zase vlastnosťou, ktorá nám pomáha nepoddať sa okolnostiam, odolať nepriazni a situáciám, ktoré nie sú jednoduché.

Pokora je zasa uvedomovanie si svojich limitov a nedokonalostí, prijatie toho, že iní môžu byť lepší ako ja, a predsa im to nezávidieť, ale snažiť sa dosiahnuť to, čo som si predsavzala. Možno ma to bude stáť viac, ale bude to svedectvo o mojej vytrvalosti.

Sebaovládanie mi pomáha kontrolovať seba samu, a to ako vo vzťahu ku mne samotnej, tak k môjmu okoliu. Pomáha mi regulovať moje emócie, myšlienky a správanie sa tvárou v tvár po-

kušeniu vzdať sa, nedokončiť to, čo som začala.

Sebadisciplína je schopnosť uprednostniť naše myšlienky o tom, čo by sme mali robiť, pred pocitom, čo by sme robili práve chceli. Sebadisciplína mi pomáha mať správne nastavený rebríček hodnôt a rozlišovať medzi tým, čo chcem a čo potrebujem.

Nádej môžeme definovať ako dôveru v budúcnosť. Dôveru v to, že dosiahnem to, čo som si zaumienila. Je to optimizmus, ktorý upiera svoj pohľad do budúcnosti a s radosťou čaká na to, čo príde, a teší sa z dosiahnutia cieľa môjho snaženia.

Blahoslavení vytrvalí! – Jakub s vytrvalosťou spája príklad prorokov a potom starozmluvného Jóba. Je to príklad ľudí, ktorí trpeli pre svoju vieru, a predsa sa nikdy Boha nevzdali. Je to príklad tých, ktorí sa naučili čeliť situáciám v živote s bezmedznou dôverou v Božiu prítomnosť v ich živote, v Božie konanie aj napriek tomu, že nebolo jednoduché ho vidieť. V Božiu lásku, ktorá bola ich silou a pomocou v každodennom boji.

A to je pozvaním Jakuba i pre nás. Tí, ktorí sú vytrvalí, sú aj blahoslavení. Nie pre svoje vlastné úsilie, ale pre dôveru v Božie konanie, ktoré sa prejaví v Božom čase. Práve dôvera Bohu nás robí blahoslavenými uprostred bolesti a utrpenia, pretože sme Ním a Jeho prítomnosťou pozhnaní vo všetkých oblastiach nášho života. A Jeho prítomnosť vnáša do nášho života pokoj, nádej, utíšenie, ale aj túžbu vytrvať. Amen.

Monika Beňová

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, za pozhnanie, ktoré je na konci každého zápasu*

pod Tvojím vedením. Opušť, že sa niekedy hrniem za chvílkovým šťastím. Udržiavaj ma vo vytrvalosti Tvojím Duchom. Amen.

Svedectvo: O šťastí, ktoré vyviera zo služby.

Rozhovor: Blahoslavení znamenajú veľmi šťastní. Ako pomáha hľadanie šťastia vytrvalou prácou na sebe?

Podporme sa: Svedectvami, ako zápasý v Božej armáde prinášajú šťastie.

Modlime sa za: Umenie, aby nieslo Božie myšlienky a city.

Vo viere a v krste

K veľkej zmene pozýva ľudí Pán Boh stále. Aj dnes hovorí: „*Vyjdí, človeče, zo svojho starého domu, starých spôsobov či návykov.*“ *Nasleduj ma a ja ťa požehnám* (opäť J 8,12).

My dnes už nemusíme opúšťať svoju domovinu, ani sa sťahovať od svojich najbližších preč, ako to mal urobiť biblický patriarcha. **Pán Boh nás pozýva zmeniť naše vnútro.** My pritom môžeme, ba máme ostať doma. On totiž dobre vidí, aká je existencia bez Neho v skutočnosti zbytočná, pomýlená, prázdna, bez plného obsahu, aký by mala mať, a bez uskutočniteľného cieľa. Podľa apoštola Pavla „*telesne zmýšľať je smrť, ale duchovne zmýšľať je život a pokoj. Telesné zmýšľanie je nepriateľstvo proti Bohu*“ (R 8,5-6).

Náš Stvoriteľ nás ale miluje a nechce, aby sme mali prázdny život. Preto tá Jeho pozvánka k zmene: *Podťe, staňte sa znovu Mojimi deťmi. Vráťte sa, ľudskí synovia a dcéry!* (Ž 90,3).

Pán Ježiš nám dal v podaní Markovho evanjelia (16,16) **dve podmienky na to, aby bol človek zachránený – spasený.** Jednou je **viera**, a druhou **krst**. **Viera je vnútorný návrat k Pánu Bohu, obrátenie sa späť a vonkajším prejavom je verejné potvrdenie vo vode svätého krstu.** Pochopiteľne, dôležitejšou z nich je prvá, vnútorná podmienka, preto Pán Ježiš hovorí iba „*kto neuverí, bude odsúdený*“ (Mk 16,16b), nehovorí aj „*kto nebude pokrstený*“. Lenže **viera a krst k sebe patria.** Viera bez krstu sa stane nedokonanou, neúplnou.

Je to podobné, ako keď sa niekto rozhodne, že chce schudnúť, že bude držať diétu, ale navonok to odmieta naplniť v obmedzení jedla. Taký človek ťažko schudne.

Keby sa Abrahám v mysli rozhodol odísť, no napokon by neodišiel, dejiny Božieho ľudu by čakali na niekoho iného a jeho by sa už netýkali.

Náš krst je vstupom do života s Pánom Bohom. Zanechaním starých záležitostí, otroctva diablovi, prázdneho bytia a začiatkom nového. **Ak sme už pokrstení, tak aj pokračujeme novým životom!**

V ktorom svete chceme vlastne žiť? V tom prázdnom, bezbožnom, ktorý sa odvracia späť k prázdnote, alebo v naplnenom Božom?

Poviem vám **sveductvo** istého nádejného akademického maliara. Volal sa Alfréd Thucker a pochádzal z Anglicka. Tak, ako jeho otec, aj on veľmi pekne maľoval. Jeho obrazy sa dokonca vystavovali v slávnej londýnskej Kráľovskej akadémii. Raz, keď práve dokončil obraz s názvom „Bez domova“ s opustenou ženou, ktorá drží v rukách malé dieťa a kráča po snehu, pritom sú všade pred ňou zatvorené dvere, maliar začal uvažovať vo svojom vnútri: „*Prečo ja vlastne maľujem takých nešťastníkov? Prečo im rovno nejako nepomôžem?*“

Nato zanechal umeleckú kariéru, dal sa na štúdium teológie a zasvätil svoj život misionárskemu dielu najprv doma, v Anglicku, a potom v africkej Ugande.

Tak ako biskupa Thuckera nenechal pohľad na biedu sveta ľahostajným a dobre zvolený osud s Pánom Bohom ho poslal do čiernej Afriky, **aj nás by mala voda svätého krstu doslova páliť ako žeravá hmota, ako superkritická tekutina**. Veď ona aj má superkritické vlastnosti! Po stretnutí s ňou sme predsa aj my zanechali svoj pobyt u diabla. Teraz už **žijeme v prítomnosti svätého Pána Boha. A taký život má predsa celkom iné výsledky, prináša celkom iné ovocie** (G 5,22-23).

Evanjelický teológ Dietrich Bonhoeffer raz napísal: „*Keby ťa obžalovali, že si kresťan, našli by na tebe dôkazy?*“

Prajem nám všetkým, aby tieto dôkazy – aby ovocie Svätého Ducha dozrievalo neustále na každom z nás!

Luboslav Beňo

Koho potrebuje Cirkev?

(1 Kor 12,12)

Božie Slovo nás uistuje o tom, že Cirkev – spoločenstvo veriacich v Krista, je živé telo skladajúce sa z mnohých údov. Niektoré údy pomáhajú vo vykonávaní činností (ruky), alebo v napredovaní (nohy). Ale je veľa údov – orgánov, ktoré vykonávajú iné funkcie, aby telo žilo. Ak v našom tele zlyhá nejaký orgán, sú aj také, ktoré môžu prevziať jeho úlohu, aby organizmus neskolaboval. Ale neplatí to pre každý orgán.

Ak si túto skutočnosť aplikujeme na cirkev, možno sa náš názor a pohľad úplne zmení. Pretože si iba málokedy spojíme obraz nášho tela s cirkvou. Ak sa nad týmto naozaj zamyslíme, začneme cirkev vnímať celkom inak. Asi aj v tom je problém, že sa touto témou málo zaoberáme a tak nám uniká podstata. Pre Boha je každý človek dôležitý, zvlášť veriaci, ktorý sa k Nemu hlási. On nerobí rozdiely, každý úd je pre Neho vzácny a túži po tom, aby naplnil Jeho plán. Práca mnohých je viditeľná, ale sú údy aj skryté, ktoré v tichosti na modlitbách plnia Božiu vôľu. Pán Boh stvoril telo

tak, aby v ňom nebol rozkol, ale aby sa údy o seba vzájomne starali. Ešte vyšší stupeň je, že vedia spolu trpieť i radovať sa. Musíme si túto skutočnosť uvedomiť a snažiť sa žiť podľa toho. Potrebujeme sa navzájom, aby cirkev fungovala. Každý úd, ktorý vypadne, aj keď sa možno dá nahradiť, ale určite chýba.

Žiaľ, realita nás niekedy presvedča o inom: navzájom sa žerieme, ohovárame, sledujeme, kto je duchovnejší, kritizujeme tých, ktorí sa namáhajú a popritom môžu spraviť chybu. Ba často si pomyslíme aj na to, že bez niektorých údov by to bolo príjemnejšie. To je presne tak, ako by sme sa chceli zbaviť niektorých orgánov z nášho tela, lebo sa nám nepáčia. Žiarlivosť a hádky narúšajú nielen vzťahy, ale zraňujú celé telo. Mnohé údy ochorejú a opúšťajú cirkev. Je to naozaj obrovská moc, ktorá pochádza od Boha, že cirkev dodnes existuje a ani brány pekelné ju nezničili. Telo potrebuje aj výživu: vzduch, vodu i chlieb. Pre cirkev je dôležitá modlitba, živá voda a chlieb – Pán Ježiš Kristus. Ak sa Ním budeme nasycovať, tráviť s Ním svoj čas, staneme sa údmi, z ktorých bude mať nielen On radosť, ale budeme prinášať aj lahodné ovocie. Poďme za Pánom Ježišom, vyznajme i dnes, že Ho potrebujeme, a nechajme sa Ním premieňať!

Uvedom si, drahý brat, drahý sestra, že ako ty potrebuješ byť súčasťou Cirkvi, aj Cirkev Kristova – práve tak potrebuje i teba!

Alica Pipperová

Ako zvládnuť urážku?

Nedaj sa premôcť zlému, ale zlé premáhaj dobrom! (Rímskym 12,21)

Kresťana niekto vážne urazil. O niekoľko dní neskôr ho jeho priateľ našiel šťastného a bezstarostného. Sotva tomu mohol uveriť: „Som prekvapený, ako si sa z tej urážky tak rýchlo dostal. Ako to robíš?“

Kresťan odpovedal: „Rád ti to poviem. Keď ma niekto urazí, používam tri prostriedky:

Najprv o tom mlčím, ako sa len dá, a nehovorím o tom nikomu okrem môjho Boha. Pretože čím viac o tom hovorím, tým hlbšie ma to zraňuje v duši. Je to ako pohár vody, ktorý obsahuje špinu. Ak to budeš stále miešať, voda zostane zakalená. Ak ho ale necháš stáť, nečistoty sa usadia na dne a voda sa opäť prečistí.

Môj druhý prostriedok pri urážke: Myslím na to, že čoskoro budem v mojom nebeskom ciele. Potom sa mi to, čo ma tam čaká, zdá také veľké, a to, čo ma tu uráža, sa mi zdá také malé, že ľahšie prekonám urážku.

Nakoniec používam tretí prostriedok: Snažím sa urobiť niekoho šťastným. Tak som to urobil aj tentoraz. Pozval som na večeru osamelého kresťana. Keď som videl jeho vďačné oči, aj posledný zvyšok horkosti z môjho srdca zmizol.“

Z nemeckého kalendára *Bližšie ku Tebe (Näher zu Dir)* preložil Miki Lipták

Keď Božia pomoc prichádza v pravý čas

My, štyri sestry z popradského cirkevného zboru, sme sa aj minulý rok zúčastnili Biblicko-rekreačného pobytu v Herľanoch, ktorý sa konal 9. – 13. 10. 2023. Všetky tieto dni boli pre nás posilnením tela a duše. Vždy tam načerpáme dostatok duchovnej potravy.

Už niekoľko rokov ho vedú manželia Monika a Luboslav Beňovci, ktorí sú evanjelickými farármi v CZ Rankovce. Môžeme povedať, že vo všetkom sú vedení a posilňovaní Pánom Ježišom. Počas týchto dní všetko prebehlo v poriadku a my sme sa nasýtené vracali domov. Dokonca aj o cestu z Herľan do Košíc sa Pán Boh postaral. Brat emeritný biskup Igor Mišina nás odviezol autom až na vlakovú stanicu do Košíc. K vlaku sme prišli tak akurát. Ako sme však nastupovali do vlaku, sestry Božke sa zošmykli nohy zo schodíkov tak nešťastne, že si ich obe poranila. Snažila som sa ju rýchlo zachytiť, ale v tom už pri nás stálo jedno dievča (anjel), ktorá Božku silno zachytila a pomohla jej opäť na schodíky. Dokonca pomohla aj mne, nakoľko mi pri tom všetkom spadol kabát rovno ku koľajam. Nevie, či sme sa jej vôbec stihli poďakovať. Vďaka Bohu, že sa ani nám (až na Božkine nohy), a ani dievčaťu nič nestalo. Určite uprostred nás stál Pán Ježiš, ktorý mal situáciu pevne v rukách. ***Veď, keď Boh za nás, kto proti nám?***

A tak aj my (ako aj sestra Božka) môžeme smelo vyznať, že len Bohu patrí vďaka a chvála za všetko.

A. Gumuláková

Keď je duša hladná...

Naše telo je veľmi múdre. Keď mu chýba jedlo alebo voda, okamžite sa ozve. V televízii, v časopisoch, v kuchárskych knihách nie je núdza o tie najrozmanitejšie druhy jedál. Preto neraz sa stáva, že sme maškrtní a i nad dobrým jedlom ohrnieme nos. Starostlivo pri konzumácii dbáme o to, aby sme nebodaj nezjedli niečo nevhodné, čo by nám mohlo ublížiť. V tomto smere sme veľmi múdri.

Sme však múdri aj pri sytíení našej duše? Aj tá býva hladná, veľmi hladná. A ako sa prejavuje jej hlad? Veľmi nepríjemne. Nespokojnosťou, nepokojom, smútkom, beznádejou i strachom... Tieto pocity sú mimoriadne agresívne a frustrujúce, lebo nás oberajú o radosť zo života, o silu, nevieme dobre spať a strácame i záujem o dianie okolo nás. A práve preto, že títo „hostia“ sú veľmi nepríjemní, snažíme sa ich za každú cenu odstrániť.

Dobré jedlo pre hladné bruško poznáme od pokazeného neraz už na prvý pohľad alebo pri prvom zahryznutí. Ale poznáme naozaj aj dobré jedlo pre dušu? Ja osobne sa stretávam viac s ľuďmi nespokojnými, a preto si myslím, že tú našu dušu krmíme kadejakým odpadom. Keby sme jej totiž dávali správne jedlo, naša duša by sa kochala v hojnosti radosti a šťastia, v pokoji by sme zaspávali i vstávali a s elánom by sme chodili do práce, vychovávali naše deti...

V Biblii (Iz 55,2) je takáto otázka: „**Prečo dávate peniaze za to, čo nesýti? Čujte ma pozorne a jedzte dobré a v hojnosti sa bude kochať vaša duša!**“ Je to ponuka nášho nebeského Otca, ktorý túži, aby Jeho deti žili život v hojnosti radosti a večnej blaženosti. Kde teda nájdeme radosť pre dušu? V Knihe kníh – v Biblii. Kde nájdeme istotu a pokoj pre svoj život? V Knihe kníh – v Biblii. Kde nájdeme ochranu proti parazitom zla? V Knihe kníh – v Biblii! Kde nájdeme návod na plnohodnotný život a riešenie smrti? V Knihe kníh – v Biblii.

Neveríte? Vyskúšajte a výsledok vás možno tiež prekvapí – tak ako mňa.

Doprajme dobré jedlo nielen telu, ale i duši a v našich srdciach i domovoch bude kvitnúť radosť a láska.

Danka Zubčáková

Starenka a mladík

Jesenné lúče ma vytiahli von, na prechádzku. Veľmi rada sa prechádzam sama. Obdivujem krásne zlatisté stromy, kačky v potoku, zhováram sa s Bohom, stretávam ľudí a s niektorými prehodím i zopár slov...

Pri jednej z posledných mojich potuliek sa mi naskytol nevšedný pohľad. Kde sa vzali, tu sa vzali, odrazu sa predom mnou vynorili – malá zošúverená starenka a mladík. Kráčali ruka v ruke. Ten ich dojemný dotyk rúk ma absolútne dostal. Videla som už nejedného muža podopierať starého človeka, ale títo dvaja boli obzvlášť výnimoční. Ruka v ruke ako zaľúbený chlapec a dievča! Neodolala som a musela som im povedať, že sú lúbezní, a keby som mala pri sebe fotoaparát, s ich dovolením by som si ich odfotovala a fotku rozposlala do celého sveta.

A tak som sa rozhodla podeliť sa i s vami o moju radosť. Lebo nie je bežná. Žijeme v čase, keď staroba nie je považovaná za cnosť a múdrosť starcov je staromódna. Neraz sú starí ľudia vystavení posmechu, ale i násiliu. Smutná doba. Štúrovský básnik Ján Botto napísal smutnú baladu o zostarnutom otcovi, ktorý zomiera od žiaľu nad nevďakom svojich dcér.

Ďakujem neznámemu mladíkovi, že je svetlom v tme. V Knihe kníh – v Biblii je napísané: **Pred šedinami povstaň a ucti si osobu starca** (3M 19,32). Takéto láskavé konanie každému, kto takto činí, zasluhuje požehnanie.

Vyprosujem všetkým ľuďom v pokročilom veku veľa láskavých a ochotných ľudských rúk.

Danka Zubčáková

Mačiatka

(Príbehy nás vyučujú)

Moja dcérka žije so svojou rodinou na dedine. Nedávno sa im narodili mačiatka. Teda – aby sme správne pochopili – nie im, ale ich mačke sa narodili nádherné mačiatka. A bolo ich päť. Práve sme s manželom boli u nich na návšteve. Bolo to radosti! Stále sme ich chodili obdivovať, prihovárali sme sa im, hladkali ich...

Stalo sa, že o pár dní dcéra s celou svojou rodinou museli na dlhšiu dobu odcestovať z domu. Ja s manželom sme odchádzali z ich domu neskôr s tým, že poprosíme susedku, aby mačičky nachovala. Stalo sa však, že susedka nebola doma a my sme už museli odísť. Čo sa dalo robiť. Mame mačke sme nachystali potravu, vodu a odovzdali sme ju pod ochranu nášho Stvoriteľa. Veď v Biblii je napísané, že náš Otecko sa stará o každého Svojho tvora. Teda i o mačičky.

Dcéra s rodinou sa po čase vracali domov a ja som poprosila, aby mi dali vedieť, čo je s mačičkami. Aká veľká bola moja radosť, keď som si našla odkaz: „*Mačičky sú nielen živé, ale i tučnučké.*“

Tento príbeh je možno pre niekoho banálny, ja však v ňom nachádzam nebeskú lásku a starostlivosť. Príbeh o našich mačiatkach je pre mňa Božím prstom napísaný list, že náš Boh sa o celé Svoje stvorenstvo stará. Aká veľká vec to je, že i mačičky sú Mu vzácné. O čo viac my ľudia! Preto máme žiť v dôvere, že náš Otec nebeský nás stráži a stará sa o nás v každom okamihu nášho života.

„Nebudte teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? Alebo: Čo budeme piť? Alebo: Čím sa budeme odievať? Veď váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.“

Danka Zubčáková

Nemal som dôvod byť smutný

Život nám prináša rôzne okamihy: veselé, poučné, smutné, prekvapivé i bežné... V živote stretávame i ľudí rozmanitých pováh, názorov, povolání... Na mnohé chvíle zabudneme, mnohí ľudia sa časom tiež vytratia z našej pamäti. Sú však chvíle, ktoré nám navždy ostanú hlboko vryté v srdciach, a sú ľudia, na ktorých z nejakého dôvodu zabudnúť nemôžeme.

Nedávno som sa zoznámila s mužom, na ktorého asi nezabudnem. Meno si nepamätám, nazvime ho Ján. Bol milý? Iste, ale milých ľudí stretávame denne a verím, že ich je viac ako tých nemilých. Bol slušný? Iste. Ale aj slušných ľudí stretneme určite každý deň viac ako neslušných. Bol vzdelaný? Iste, ale ani o vzdelaných ľuďoch nie je dnes núdza. Tak v čom bola príťažlivosť tohto muža?

Ján bol výnimočný tým, že vlastnil čosi, čoho je dnes ako šafranu, vyžaroval z neho pokoj a optimizmus, radosť zo života, úcta k človeku. Ján nešomral na ceny v obchodoch ani nenadával na okolnosti, v ktorých žil... Človek sa pri ňom cítil krásne.

Možno mávnete rukou a poviete: To bol asi zdravý a bohatý človek a mal dobrú manželku a... Nie! Ján nebol ani zdravý, ani peňazí navyše nemal, ba dokonca ani v jeho rodine nešlo všetko ako po masle. A práve tento Ján, ktorý mal možno tisíce dôvodov na žalovanie, na nespokojnosť a chrlenie nadávok, tento Ján povedal zázračnú vetu: *Nikdy som nemal dôvod byť smutný.*

V čom spočíva tajomstvo jeho spokojnosti? Ján našiel Poklad a keď Ho našiel, vložil si Ho hlboko do srdca, aby Ho nikdy nestratil. Tým Pokladom je Pán Ježiš. On stráži pokoj jeho života a dbá o to, aby nikdy, ani v chorobe a trápení, nielen nežíznil a nehladoval, ale mal i veselú myseľ.

Pán Ježiš môže tento vzácny a ojedinelý dar pokoja darovať i tebe. Lebo len On je **Cesta, Pravda, Život.**

Danka Zubčáková

Zastavoval sa jej dych

*„Na utešených miestach mi pripadla výmera a veľmi sa mi líbi podiel môj“
(Ž 16,6).*

Kráľovnej zo Sáby sa zastavoval dych

V Biblii – v Prvej knihe kráľov, čítame príbeh o veľkom kráľovi Šalamúnovi, ktorý dostal od Hospodina takú nevídanú múdrosť, že chýr o nej sa dostal až do Sáby a samotná kráľovná sa rozhodla o múdrosti Šalamúna presvedčiť. A Biblia píše, že keď kráľovná zo Sáby uzrela jeho múdrosť, dom, ktorý postavil, jedlá na jeho stole a mnohé iné, zastavoval sa jej dych.

Zastavil sa i vám dych? Mne áno a už mnohokrát!

Vždy sa mi páčila zem a vesmír. Aj vtedy, keď som žila bez Boha. Pohľad na prírodu dokázal neraz potešiť moju smutnú dušu. Ale len na malú chvíľu. Ani hora, ani lúky posiate kvetmi ani trblietanie hviezd nedokázali vziať ten desivý smútok v duši.

Avšak stala sa úžasná vec v mojom živote: Prišiel ku mne Boh a uzdravil ma a vliat mi do duše nádej. V tej nádhernej radosi z nového života s mojím novým Pánom je celý, celučičký svet oveľa krajší a mne sa zastavuje dych – od obdivu nad mojou slobodou, od radosi z prítomnosti Hospodina v mojom živote, od nevídaných krás...

Boh mi otvoril oči srdca, aby som videla Jeho múdrosť a Jeho úžasnú kreativitu, s akou pracuje na Svojom stvoriteľskom diele. Zastavuje sa mi dych pri pohľade na krásu Jeho hviezd, kvetov, stromov, na pestrosť farieb, vôní, chutí, tvarov... dá sa vôbec vymenovať tá uchvacujúca rozmanitosť a dokonalosť Božej geniality?

Najviac však sa mi zastavuje dych z Božej, ničím nepodmienenej lásky. Keď vidím vo mne mnoho zlého a viem, že napriek tomu ma Pán Ježiš miluje. Keď vidím okolo mňa mnoho zlého: vraždy, násilie, oplzlosti, vandalizmus, biedu, ktorú spôsobuje človek človeku, zastavuje sa mi dych nad veľkou Božou láskou a túžbou zachrániť každého človeka.

Máš šancu i TY!

Nezamyslíš sa nad tým? Nechceš odmeniť nevídanú Božiu dobrotu i voči tebe? Nie je hanbou klaknúť na kolená a prosiť o odpustenie hriechov. A Boh odpovie takou veľkou láskou do tvojho srdca, že sa ti zastaví dych.

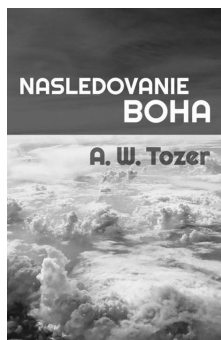
*„Hovorím Hospodinovi: Ty si môj Pán. Niet pre mňa šťastia mimo Teba!“
(Ž 16,2).*

Danka Zubčáková

MOHLO BY VÁS ZAUJAŤ...

Toto sú tri knihy, ktorých kúpu neobanujete, naopak – poďakujete Pánu Bohu, že ich autorom položil na srdce ich napísať.

Aiden Wilson Tozer: Nasledovanie Boha

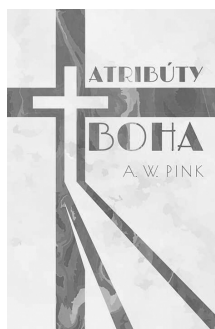

Aiden Wilson Tozer (1897 – 1963) bol viac ako tridsať rokov pastorom a kazateľom v Chicagu, USA. Stal sa však aj známym autorom kníh, ktorých napísal viac ako tridsať. Z nich azda najznámejšou je kniha *Nasledovanie Boha*. Vo svojej službe aj vo svojom živote vydával A. W. Tozer svedectvo o Bohu, ktorý sa veriacemu dáva spoznávať skrze Písmo a modlitbu ako živá Osoba. A práve to je aj témou tejto knihy. Sám autor uviedol túto knihu týmito slovami: *„Táto kniha je skromným pokusom pomôcť hladným Božím deťom nájsť Boha. Nie je v nej nič nové, snáď len v tom zmysle, že je to najradostnejší a najúžasnejší objav duchovných skutočností, ktorý moje srdce urobilo. Iní predtým už postúpili do týchto svätých tajomstiev oveľa ďalej než ja, ale hoci môj oheň nie je veľký, napriek tomu je skutočný a niektorí si môžu zapáliť svoju sviečku v jeho plameni.“*

Kniha je dostupná na: <https://www.zaex.online/shop/knihy/hladanie-boha-jezis/nasledovanie-boha/>

Jej cena je 5,60 €.

Arthur Walkington Pink: Atribúty Boha

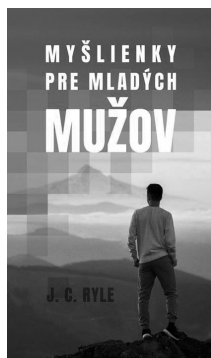

A. W. Pink (1886 – 1952) nie je neznámym autorom v našich končinách, avšak posolstvá, ktoré Pán Boh prináša skrze jeho knihy, by si zaslúžili väčšiu pozornosť. Kniha o Božích atribútoch (vlastnostiach) je plná výbornej teológie a hlavne opravdivého poznania Boha. Téma poznávania nášho dokonalého Boha by mala patriť medzi tie najkľúčovejšie v našom kresťanskom živote. Táto kniha nám chce objasniť, čo to je *Božia jedinečnosť, Božia zvrchovanosť, Božia nemennosť, Božia vernosť, Božia milosť...* Na ceste životom prechádzame rôznymi, aj veľmi ťažkými okolnosťami a neraz nás to zväzda žiť podľa pocitov a potom si zúfať... a práve vtedy o to viac musíme stáť vo viere na pravom poznaní Boha.

Kniha je dostupná na: <https://www.zaex.online/shop/knihy/hladanie-boha-jezis/atributy-boha/>

Jej cena je 12,90 €.

John Charles Ryle: Myšlienky pre mladých mužov

John Charles Ryle (1816 – 1900) dostal prezývku „muž zo žuly so srdcom dieťaťa“. Táto kniha potvrdzuje jeho láskavý, ba až otcovský prístup k čitateľovi, ale zároveň je to aj rázne posolstvo varovania pred nástrahami, ktorým čelia najmä mladí muži. Autor sa inšpiroval varovaním apoštola Pavla k Títovi: *„Podobne napomínaj aj mladších mužov, aby boli vo všetkom mierni“* (Tit 2,6). Opisuje nebezpečenstvá, ktorým čelia mladí muži, i dôvody napomínania a dáva všeobecné rady a aj praktické pravidlá, ktoré môžu byť významnou pomocou na ceste životom.

Kniha je dostupná na: <https://www.zaex.online/shop/knihy/mladym-knihy/myslienky-pre-mladych-muzov/>

Jej cena je 7,90 €.

Všetky tri knihy vydalo a ponúka vydavateľstvo Pravý vinič.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Drahé sestry a bratia. S vďačnosťou a nádejou sme v posledných dňoch starého roka pripravili našu **konferenciu – ak nám to Pán dovolí, tak bude 8. – 10. 3. 2024 na Starej Turej**. Presnejšie informácie sú uprostred čísla. Prosme Pána už teraz o požehnanie jej prípravy aj uskutočnenia.
- 2 Naši bratia na Sliezske vydali v češtine kľúčové dielo pietizmu od Filipa Jakuba Spenera – **Pia desideria** alebo *Srdečná túžba po bohumilej obnove pravých evanjelických cirkví*. Má 72 strán, stojí 5€ plus poštovné. Objednávky vo ViViTe.
- 3 **Príhlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 044 45 Rankovce.
- 4 **Príspevky** (vo výške 10,- € na člena a 7,- € na nečlena/sympatizanta/odberateľa MoSta) treba poslať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032 (0182667032/0900). V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Luboslavovi Beňovi.
- 5 Vďaka aj Vaším modlitbám je už ročenka **Tesnou bránou 2024** skoro vpredaná. Prosme Pána o požehnanie jej čitateľov.
- 6 Do nového občianskeho roka 2024 **prajeme** všetkým našim členom i čitateľom MoŠt-a **požehnanie** nebeského Pána, aby sme boli jasným svetlom a slanou soľou tomuto svetu!

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M. Lipták; ViViT s.r.o., Krvavé pole 28, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk
Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin